

hvis man, efter at have forhandlet i omtrent et halvt Aar om store og vigtige Spørgsmaal og være naaet til Enighed, saa, naar man kommer her ned i Salen, skal begynde en ny Kamp om selv de allermindste Enkeltheder i vedkommende Lovforslag.

Jeg skal i øvrigt kun nævne et Par af de Punkter, der har været Genstand for Debat i Gaar, idet jeg henviser til, at da denne Sag har været behandlet i Rigsdagen nu i ca. 7 Aar, kan der vist ikke siges særdeles meget nyt om de vedkommende Spørgsmaal. Selv om man, som det ærede Medlem fra Nyborg i Gaar, indretter sig paa at holde en Tale paa en hel eller 1½ Time, tvivler jeg om, at man er i Stand til at fange Interessen — det synes jo heller ikke at være lykkedes det ærede Medlem i Gaar — for en saa detaljeret Behandling af de to foreliggende Lovforslag.

Jeg vil da gerne gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslag Nr. 7 til Lovforslaget om Banker, stillet af et Flertal — Udvalget med Undtagelse af 3 Medlemmer — og gaaende ud paa, at Stillingen som Medlem af Bankraadet og Medlem af Direktionen i en Bank ikke kan forenes med Stillingen som Bestyrelsesmedlem i noget Aktieselskab, som vedkommende Bank financierer. Om dette Ændringsforslag sagde det ærede Medlem fra Nyborg, at det absolut ikke kunde gennemføres, uden at der derved skete stor Skade for vort Erhvervsliv, og han spurgte: Hvor skal vi faa alle disse dygtige Mennesker fra, som nu en Gang skal til, og som vi i Virkeligheden udelukker ved en saadan Lovbestemmelse. Ja, jeg ser nu saadan paa det, at de allerfleste af disse Stillinger indenfor vore store Banker — og det er jo Hovedbankerne, det her specielt drejer sig om — er særdeles vel-lønnede, og det er vist en almindelig anerkendt Erfaringssætning i dette Land, at hver Gang der er et kødfuldt Ben at hugge, er der et betydeligt Kobbelt, der halses efter at faa fat i det. Jeg nærer ikke fjerneste Tvivl om, at disse Pladser og Stillinger nok skal blive besat, selv om vi vedtager en Sikkerhedsventil som den her af Udvalgets store Flertal foreslaaede. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han finder, at det er noget overordentlig anerkendelsesværdigt, at en enkelt Bankdirektør her i København, Lederen af en af de københavnske Hovedbanker, har Sæde i 38 forskellige Aktieselskabers Bestyrelser. Hvorledes skal disse

samme 38 Aktieselskaber kunne indlede Forretningsforbindelse med nogen som helst anden Bankvirksomhed end den, hvorefter denne Mand staar som Leder? Nu, da Tallet 38 er naaet, er man mulig ogsaa fra den Kant kommet til Erkendelse af, at det snart maa være nok, men saa har man en anden Direktør i samme Bank, og ham har man nylig faaet indvalgt i Bestyrelsen for De danske Sukkerfabrikker. Og hvem har valgt ham? Ja, det har den før nævnte Bankdirektørs Svingefader, Direktør Réé, som havde de fornødne Stemmer til at kunne sætte Landmandsbankens anden Direktør ind i Bestyrelsen for De danske Sukkerfabrikker, og disse driver jo ikke nogen helt ringe økonomisk Erhvervsvirksomhed. Jeg ser i hvert Fald en meget stor Fare i den Sammenblanding, som stadig finder Sted i disse Forhold, og jeg er for saa vidt det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) taknemmelig for den Maade, hvorpaa han i Gaar karakteriserede hele dette Forhold. Jeg slutter mig ganske til den Karakteristik, han fremkom med, men jeg beklager kun, at det ærede Medlem ikke ogsaa helt og fuldt sluttede sig til det Ændringsforslag, som Udvalgets store Flertal her har stillet.

Endelig er der gjort en Del Bemærkninger mod det Ændringsforslag, som mine Meningsfæller og jeg har stillet angaaende de selsupplerende Sparekasser. Efter disse Udtalelser nærer jeg ikke stor Forventning om, at Ændringsforslaget vil blive vedtaget, og ønsker blot til Oplysning for dem af mine Meningsfæller, der ikke har haft Sæde i Udvalget, at sige — hvad der for øvrigt fremgaar af Betænkningen —, at vi, hvis vort Ændringsforslag forkastes, vil tiltræde Lovforslagets Bestemmelser paa dette Punkt, idet vi anser den Ordning, som den højtærede Handelsminister har faaet Landstinget til at bifalde, og som findes i § 4, hvorefter det dog mindst skal være 25 Personer, der bliver de ledende for en selsupplerende Sparekasse, for et absolut Fremskridt i Sammenligning ikke alene med den nu bestaaende Ordning, men ogsaa med den Ordning, som Bank- og Sparekassekommissionens Flertal foreslog, og som et Flertal indenfor Folketingsudvalget har tiltraadt.

Sluttelig vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger, der knytter sig til de Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) m. fl. har stillet. Jeg vil da straks sige, at jeg billiger i Hovedsagen den Tendens, som fin-